

nisi studio & industria sibi eam excitaret, atq; exercuerit, tam præclaræq; artis subsidium comparare sibi non neglexerit. Hæc ego cum sepe mecum cogitarem nõ ab re me facturum esse existimabam, si priorum resolutiorum Aristotelis libro, que facultatis huius de qua loquimur, pars præcipua est, nonnihil operæ impendissim. Nam licet demonstratio que necessaria ratiocinatio est, finis eius sit, quia tamen ea raro admodum reperitur, & pauca in rebus humanis inveniuntur, que eam admittant, non absurdè uidetur, si utilitatis atq; usus habita ratione, præcipuam eius partem eam esse censuimus, que de ratiocinationibus agit: præsertim cum ita exquisitè agat, ut rationum quasi normas quasdam nobis tradat, atq; prescribat, ad quas & eas quas nos constituerimus, & eas quas ex aliorum uel scriptis uel disputationibus exceperimus ratiocinationes, bonæ ne sint, ac ueræ, nec ne, quasi ad examen redigere, ac pendere uauamus: nihilq; uel minimum in ipsis sit, si statim non suppetat. Quocirca Alexandri Aphrodisiensis in eum librum explanabnes ad studiosorum comòdum Latinitate donare conatus sum: ut eius artis que præstantissima est, & rationalibus hominibus per quam necessaria, pars præcipua atq; utilissima, ab eo philosofo tractata, Aristotelem dico, qui consensu omnium lege melius atq; exactius q; quisq; ueterum scriptorum eam distinxit, atq; explicauit, eius quoq; explanatiõe illustrata à latinis haberetur, qui peripateticæ discipline interpres grauissimus atq; optimus inter græcos iudicatus est. Quæ propterea non tuo Diege clarissime inscribendum putauit, quia cum in uno hoc uolumine & artis præcipue pars præcipua de qua uigilatur, & auctor, & explanator, præcipua omnia essent, atq; apte inter se conuenirent, congruere ipsis etiam mihi usum q; ut in lucem & manus hominum sub eius nomine ederentur, qui excellere non mediocriter & uirtutibus & eruditione uideatur. Cum enim nobilissimi generis tui ac familie splendorem à maioribus antiquitus acceptum & alias pro se quisq; idem duxerint, & nunc præstantissimi fratres tui alij armorum, alij aliarum maximarum administrationum gloria clariorum reddant, tu non uero uirtutum genere illustrare contendis. Nã ut in præsentia prætereamus, q; in agendis rebus ita semper ueraris, ut nihil tibi omitteudum censeas, in quo uel prudentissimi uiri diligentia, uel diligentissimi prudentia ulla desiderari uisit: atq; ob id adeo carus Cæsari sis, ut is ad maxima negotia gerenda, grauissimasq; legationes obundas maxime operæ sibi utendum ducat. Quis singularem humanitatem tuam & benignitatem non nouit, quis summam bene merendi & uidei eos apud quos ueraris, cupiditatem ac diligentiam in te quotidie non conspiciat, quam cum semper priuati multi, tum & as tota hæc his superioribus annis opportunissimo tempore experta est, cui quidem fuisse non tam gratum uidetur, q; cum maxima amone difficultate premeretur, & undiq; locorum partim bello, partim sterilitate iterclusa frumentatio esset, sum qua cura & diligentia magno frumenti manero ex Apulia conuecto subleuata est: q; iucundum, q; mirificum animi tui benefaciendo promptitudinem tunc cum magna omnium tui prædicatione perpexit. Quis præterea inter tot maximarum occupationes uariarum scientiarum incredibile desiderium, summum studium, multiplicem eronem in te non admiretur? Si enim quis assiduam operam tuam in literis, & frequentes eum doctis hominibus diuersarumq; & linguarum, & artium professoribus consuetudines, & colloquutiones de literis spectet, te per sum, cum soluerim cognitioni, solisq; scientijs uacare existimabit, qua in re facile declarare omnibus potes, non ita pus, quod falsò nonnulli conuerunt, deficere homini, qui uirtutum amore uerè incensus fuerit, sed tæpori hominem deesse, qui socordie deditus uel quàm longissimâ etaten negligenter uiuendo sibi breuicem facit. Nam quod ad librorum uetustissimorum atq; optimorum copiam attinet, quibus assidue ex omnibus Europæ partibus conquirendis, & è tenebris eruedis atq; emendandis nulli aut labori aut sumptui tibi parcendum ducis, ut non tam ad commodum tuum, quàm ad literarum honorem, & posterorum utilitatem insignem bibliothecam constituas: in eo uero magnificentissimorum etiam regum gloriam æmularis: ut hoc nomine etiam sicuti literarum studiosi omnes tibi debere iure optimo debent, ita quisquis labor ad literarum studia spectat, tibi debeat. Accedit quod cum ego ob eximias uirtutes tuas, humanitatemq; singularem iandu erga te, mirum in modum affectus sim, Alexander hic noster quoq; nunc tibi oblatum summam animi in te me uenerationem non solum in præsentia tibi significabit, uerum etiam in posterum apud omnes testatam relinquet. Vale.